Однією з головних переваг цифрової стратегії є можливість підвищення ефективності та продуктивності підприємства за допомогою використання новітніх технологій. Це може бути досягнуто, наприклад, шляхом впровадження автоматизованих систем управління, забезпечення безпеки даних, підвищення якості та швидкості виконання процесів тощо [3].

Крім того, цифрова стратегія дозволяє підприємству підвищити свою конкурентоспроможність на ринку, використовуючи інтернет-маркетинг та соціальні мережі для залучення нових клієнтів та збереження вже існуючих. Також цифрова стратегія може допомогти зменшити витрати на рекламу та продажі, оскільки онлайн-канали комунікації та продажів зазвичай є дешевшими, ніж традиційні методи [2].

Отже, формування цифрової стратегії є важливим етапом для будь-якого підприємства, що бажає залишатися конкурентоспроможним та успішним у сучасному світі. Необхідно враховувати ключові аспекти, такі як визначення цільової аудиторії, розробка чіткого плану дій, врахування технічних аспектів та інфраструктури, визначення ключових показників ефективності та культури компанії. З правильним підходом та використанням цифрових інструментів підприємство зможе досягти більшої ефективності та успішності у своїй діяльності.

Список літератури

1. Вишневський О.С. Цифрова платформізація стратегічного управління економікою України. Економіка промисловості. 2021. № 3 (95). С. 5–24.
2. Гужва А. Стратегії комплектування: виклики цифрової доби. Бібліотечний вісник. 2020. № 3. С. 10-13.
3. Шульжик, Ю. О., Грицко, Р. Ю., & Пеканець, С. Р. Управління змінами в умовах цифровізації. Публічне урядування, 2022. (2 (30), 127-134. URL: https://doi.org/10.32689/2617-2224-2022-2(30)-16

УДК 330.34.014.2

ПЕРСПЕКТИВИ СТАНОВЛЕННЯ ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

О. Бойко, зд. гр. МЕ-22
Науковий керівник: ***О. Левченко,*** д-р екон. наук, проф.
Центральноукраїнський національний технічний університет

На сьогоднішній день тема «зеленої економіки» є досить актуальною. Це пов’язано насамперед з тим, що погіршується клімат, і загалом «зелена» економіка є трендом економічного розвитку всіх розвинених країн світу.

Загалом можна стверджувати, що, по-перше, зелена економіка дасть змогу вийти із екологічної кризи, по-друге, підвищить конкурентоспроможність української економіки, по-третє, істотно вплине на наявний ринок праці [5].

Метою даної роботи є визначення сутності «зеленої економіки» та дослідження світовий досвід її впровадження, Крім того, зрозуміти принципи на яких базується дана економіка, а також дослідити принципи, підходи та перспективи становлення зеленої економіки в Україні.

Термін «зелена економіка» було введено у 1989 році групою провідних вчених Д. Піарсом, А. Маркандіа та Є. Барбєром в звіті "Концепція зеленої економіки", який був підготовлений за запитом Уряду Великобританії для вирішення питань сталого розвитку [1]. Вони використали цей термін для опису економіки, яка забезпечує збереження природних ресурсів та зменшення впливу на навколишнє середовище, а також забезпечує збільшення соціальної та економічної стабільності. З тих пір термін "зелена економіка" став загальноприйнятим і використовується для опису економіки, яка працює на користь збалансованого розвитку людства та природи.

Експерти ООН з охорони навколишнього середовища розглядають зелену економіку

як таку, що сприяє поліпшенню добробуту людей та соціальній рівності, а також зменшенню екологічних ризиків та дефіцитів [1].

За визначенням ЮНЕП, зелена економіка передбачає підвищення добробуту людей та зміцнення соціальної справедливості. «Зелена економіка» включає в себе інноваційні методи та технології, які дозволяють зменшити вплив на довкілля та використовувати ресурси більш ефективно, а це може призвести до збільшення продуктивності економіки та зниження залежності від природних ресурсів. До того ж, «зелена економіка» може забезпечувати нові робочі місця та стимулювати інновації в економіці [3].

Зелена економіка базується на принципах сталого розвитку, що передбачає збалансоване поєднання економічного, соціального та екологічного розвитку, яке забезпечує збереження природних ресурсів та зменшення впливу на навколишнє середовище, а також забезпечує сталість економічного розвитку [3].

Деякі країни, зокрема Данія, Японія, Нова Зеландія та інші, активно впроваджують концепцію зеленої економіки і досягають високих показників економічного зростання [3].

Наприклад, Данія вже давно є лідером в області вітрової енергетики та енергоефективності, що дозволило їй значно зменшити залежність від імпорту нафти та газу, Японія звертає увагу на розвиток водневої економіки та впровадження зелених технологій у транспорті, а Нова Зеландія зосереджується на збільшенні виробництва відновлювальної енергії та зеленій туристичній індустрії [3].

Зважаючи на такі результати, можна стверджувати, що «зелена» економіка має позитивний вплив не тільки на екологію, а й на економічний розвиток [3].

В Україні поки що існує низка проблем, які ускладнюють впровадження концепції «зеленої» економіки. На даний момент в країні відсутня цілісна державна політика, яка б спрямовувалася на підтримку використання відновлюваних джерел енергії, підвищення енергоефективності та зниження кількості викидів шкідливих речовин в атмосферу. Крім того, виробництво в Україні є досить енергоємним, що призводить до великої кількості викидів парникових газів. Також існує проблема з великою кількістю відходів, особливо з видобувної промисловості [4].

Окрім зазначених вище, виділяють ще й інші не менш важливі проблеми, серед яких: мала частка відходів, які переробляються; повна відсутність або недостатнє фінансування галузі, яка потребує значних капіталовкладень, особливо на початкових етапах; негативні зміни стану ґрунтового покриву, що має суттєвий вплив на загальний розвиток сільського господарства; застарілість як виробничої, так і соціальної інфраструктури; технологічна недосконалість значної частини виробництва основних видів продукції, а також недостатня та неефективна «пропагандистська» та інформаційна діяльність, спрямована на поширення серед населення ідей концепції «зеленої» економіки [4, с. 83].

Передумови для розвитку зеленої економіки в Україні включають наступне: сприятливі кліматичні умови, запаси чорнозему, перспектива розвитку вітрової енергетики, наявність ресурсів органічного палива та можливість розвитку органічного землеробства. Крім цього, має місце міжнародна підтримка: Україна отримала підтримку від міжнародних організацій, таких як Європейський Союз, що надає фінансову та технічну допомогу для розвитку зеленої економіки, а також Україна прийняла законодавчі акти, що сприяють розвитку відновлюваної енергетики та підвищенню енергоефективності, такі як Закон України «Про відновлювану енергетику» [3].

Для успішного впровадження «зеленої» економіки в Україні необхідно враховувати наступні принципи та підходи:

1. одним із ключових принципів зеленої економіки є поетапне зменшення використання сировини, води, матеріалів та викопних джерел палива;

2. стимулювання створення нових підприємств зеленого бізнесу та перехід діючих підприємств до більш зелених. Це можна зробити шляхом впровадження відповідної податкової, цінової, фінансової та інвестиційної політики;

3. потрібно залучати державні та приватні інвестиції в зелену економіку, а також

важливо розробляти та впроваджувати нові законодавчі та регуляторні ініціативи тощо [3].

Зелена економіка передбачає перехід від використання традиційних джерел енергії, таких як нафта, газ і вугілля, до використання альтернативних джерел, таких як вітро-, сонячна, геотермальна енергія та біопалива. Це дозволяє знизити залежність від імпорту традиційних видів палива, знизити викиди парникових газів та зменшити вплив на здоров'я людей та довкілля [2].

Для того, щоб створити сприятливі умови розвитку «зеленої» економіки та забезпечити сталість та екологічну безпеку розвитку країни необхідно удосконалити правові, фінансові та організаційні механізми [2].

Запровадження дієвих фінансових інструментів є одним з ключових елементів стимулювання розвитку зеленої економіки в Україні [2].

Тож, приходимо до висновку, що потреба переорієнтації національної економіки на "зелений" сценарій розвитку визначається багатьма факторами, зокрема, зміною клімату, зменшенням біорізноманіття, вичерпністю природних ресурсів та значними темпами забрудненням оточуючого середовища, а також зростанням нерівності між державам та людьми, що становить загрозу як для поточного, так і для майбутніх поколінь. Дослідження особливостей такої категорії як «зелена економіка» дає можливість розглядати її як напрямок економічного знання, в рамках якого вважається, що економіка взаємодіє з природним середовищем, в якому вона існує, і є його невіддільною частиною. Підтримка з боку урядових органів, а також суспільства, що є екологічно свідомим суспільства за допомогою ефективних методик регулювання "зеленої" економіки, є основними факторами розвитку сталих та життєздатних економічних моделей.

Список літератури

1. Шевченко Ю. О., Прушківська Е. В. Розвиток "зеленої економіки": національний аспект. Бізнес Інформ. 2013. № 3. С. 186-191.
2. Анастасія Гула. Зелена економіка в Україні: правові аспекти і перспективи. URL: https://www.businesslaw.org.ua/green-economy/
3. Сич, К., Бугайчук, В., & Грабчук, І. Тенденції та перспективи розвитку зеленої економіки в Україні. Економіка та суспільство, 2021. №30. URL: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-30-48
4. Мірошниченко В.В., Тьорло В.О. Проблеми становлення «зеленої» економіки в Україні. Наукові записки НаУКМА. Економічні науки. 2018. № 1(3). С. 83–88.
5. Бублик М. І., Бей М. Р. Особливості "зеленої" економіки та основні інструменти її трансформування в соціально-орієнтовану систему. Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Серія : Проблеми економіки та управління. 2016. № 847. С. 29-34

УДК 330.88

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ СФЕРИ ПОСЛУГ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ

І. Кухарішін, *зд. гр. МЕ-19,*
Т. Немченко, канд. екон. наук, ст. викл.
Центральноукраїнський національний технічний університет

Стратегічне управління підприємством сфери послуг в умовах діджиталізації - це процес розробки та реалізації довгострокової стратегії, яка враховує вплив цифрових технологій на бізнес-процеси та сприяє досягненню поставлених цілей компанією.

Діджиталізація сфери послуг передбачає використання різних цифрових інструментів та технологій, таких як штучний інтелект, блокчейн, аналітика даних, розумні контракти та інші. Це дозволяє підприємствам не лише ефективно конкурувати на ринку, а й забезпечує швидкий та зручний сервіс для клієнтів [1].

У рамках стратегічного управління підприємством сфери послуг в умовах